

hamok

100% ORIENTEERING

VOORZITTER

André Aerts

Boshuis 11 | 3980 Tessenderlo
0484 48 28 86 | andre.aerts@hamok.be

ONDERVOORZITTER

Jos Thijs

Driegezustersstraat 36 | 3582 Beringen
0478 31 33 62 | jos.thijs@hamok.be

EXTERN SECRETARIS | JEUGDSPOORT

Pascal Mylle

Maasbeekstraat 16 | 3945 Ham
0485 41 94 38 | pascal.mylle@hamok.be

INTERN SECRETARIS | LIDGELD

Karin Declercq

Maasbeekstraat 16 | 3945 Ham
BE84 7795 9196 4459 | karin.declercq@hamok.be

SCHATBEWAARDER

An Verberne

Poelstraat 7 | 3520 Zonhoven
0476 75 58 95 | an.verberne@hamok.be
BE68 4581 0482 3134 | vzw HAM O.K.

INSCHRIJVINGEN

Dominique Schutjes

Peerderbaan 13 | 3940 Hechtel
011 73 44 53 | dominique.schutjes@hamok.be
BE71 7350 2279 3469 | HAM O.K. Hechtel

BESTUURSLID

Wim Geerts

Tenderlo 40 | 2490 Balen
0479 74 60 43 | wgeerts@gmail.com

KALENDERCOMMISSIE

Luc Melis

Oude Molsebaan 32 | 2490 Balen
0485 59 55 51 | luc.melis@hamok.be

PUBLIC RELATIONS | UITRUSTING

Bart Mellebeek

Korteweg 13 | 3971 Heppen
0472 57 75 13 | bart.mellebeek@hamok.be

TOPSPORTCOMMISSIE

Thomas van der Kleij

Snellewindstraat 48 | 3950 Bocholt
0497 04 45 45 | thomasvdk@gmail.com

MILIEU & TOEGANKELIJKHEID

Wim Hoekx

Sterstraat 19 | 3920 Lommel
011 55 24 40 | wim.hoekx@hamok.be

PLOEGENCOMMISSIE ABSO | BVOS

Benjamin Anciaux

Bakhuisstraat 53 | 3920 Lommel
0498 25 84 78 | anciauxbenjamin@hotmail.com

INFORMATICA | WEDSTRIJDKWALITEIT

Ronny Timmers

Poelstraat 7 | 3520 Zonhoven
0479 20 09 67 | ronny.timmers@hamok.be

MARKETING

Dries van der Kleij

Blandenstraat 208 | 3052 Haasrode
0473 98 05 48 | dries.vanderkleij@hamok.be

Kijken we even terug naar de afgelopen maand/jaar dan komt er nog een uitgebreid verslag van de Sylvester door Rob en Joanne. Te vinden in deze Knijptang.

Het nieuwe jaar wordt traditiegetrouw ingezet met het clubkampioenschap en 2026 was niet anders. Over besneeuwde wegen reden we aan een gepaste snelheid richting de Sahara waar Lore haar titel zou afstaan aan de nieuwe clubkampioen. Prachtig versierde locatie en we waren onmiddellijk in de sfeer van Hamok.

Over de wedstrijd wacht ik het verslag van Filip af. De impressies van de voorzitter waren de volgende, eerste stuk ging goed en het tweede in de sneeuw was zeer mooi uitgetekend en vlot te belopen. Het derde deel was voor mij iets te lang en door een grote fout werd dit nog langer. Geluk kwam ik An tegen om mij terug op het rechte spoor te helpen. Ik dacht gewonnen te hebben want onmiddellijk na de aankomst kreeg ik een microfoon onder mijn neus geduwd, doch neen. Ik zal het dit jaar niet zijn. De familie Sels mag zich top prijzen door zowel de clubkampioen Rune als de eerste dame/juffrouw Noore te leveren. We kijken al uit naar 2027 met een kampioenschap in Balen-Hulsen. Top atleten en een zekerheid voor de toekomst. De snoepjestaart werd door Mats weggekaapt.

Nogmaals dank aan Lore en haar hele familie om dit gebeuren te organiseren en kleur te geven. Zoals aangegeven zou het clubfeest niet aansluiten aan het clubkampioenschap maar verschoven worden na de Tuurclassic begin mei. Als alternatief waren er broodjes op het clubkampioenschap en de nodige aangepaste drank om toch nog veilig thuis te geraken. Een geslaagde zondag.

De week nadien hadden we al de eerste Hamok organisatie op de kaart Congo en de baanleggerspen werd door Pascal vastgehouden. Het was een koude bedoening als we in de kantine aankwamen, we konden ons niet opwarmen om enkele uren aan de start te staan. Dik ingepakt lukte de start wel maar goesting om een omloop te doen was er niet.

Alleen de 3 posten voor de HAMOK-40 was nog te doen. Doch ook daar de nodige verwarring. Ocad-sketch gedownload krijgen en dan het parkoers daarop zetten was al een digitale uitdaging. Het zoeken van de posten eveneens. Ik naar de eerste post en wat vond ik daar niets, geen balise. Ik twijfel even of ik juist ben en ga terug naar het paadje en val opnieuw aan. En ja daar stond hij, geen balise, alleen maar een verticale staak met de SI. Dat geweten was het natuurlijk veel vlotter om 2 en 3 te vinden. Pascal heeft toch altijd iets speciaal in petto en zijn trukendoos lijkt onuitputtelijk.

De vernieuwde KNOR was aan zijn eerste editie toe nadat Ferdy met zijn woudlopers dit jarenlang gedragen hebben, maar ook daar begon de leeftijd van de organisatoren parten te spelen. Om dit concept niet verloren laten te gaan hebben enkele atleten over de clubs heen, de koppen bij mekaar gestoken en ziedaar 19 januari kon er gelopen/gezocht/gevloekt worden.

Wat het geworden is, weet ik niet. Mijn socials reiken niet ver, maar ik zal met plezier het verslag lezen van Liesbet en Raf.

En dan is er voor mij de grote leegte. Sinds het clubkampioenschap geen wedstrijd meer gedaan en dat zal nog enkele weken aanhouden. Ik tracht nog op de wedstrijd van Den Heuvel te zijn, waar Wim baanlegger is op 8 februari en dan verder hoop ik er terug te staan op de Houterenberg begin maart.

Zeker het BK nacht niet vergeten op de vertrouwde kaart van Gerhees en samenkomen in het al even vertrouwde Warande. Baanlegger van dienst is Marc H. Hamok bereidt u voor, want nachten zijn ons habitat qua resultaten.

Als laatste voeg ik nog eens de baanleggers toe. De wedstrijd op Arenberg is geregeld. Basvelden en het einde van het jaar in Ham blijven open.

Tot zover de maand januari.
Tot de volgende cross,

Uwe voorzitter.

BAANLEGGINGEN 2026

De baanleggers beginnen zich stap voor stap aan te melden, waarvoor onze eeuwige dank en een tas tijdens het clubfeest van 2027.

Datum	Wat	Waar	Baanlegger
zo, 04 jan '26	Clubkampioenschap	Sahara	Lore
zo, 11 jan '26	Regionale	Congo	Luc
zo, 08 feb '26	Regionale	Den heuvel	Wim H
za, 28 feb '26	BK Avond	Gerhees	Marc H
zo, 08 mrt '26	Nationale Lang	Houterenberg	Stefaan
ma, 06 apr '26	Regionale	Baeckelandt	Marc M
wo, 22 apr '26	Lenteloop	Arenbergpark	Toon
za, 09 mei '26	Tuur classic	Balendijk	Patrick
wo, 27 mei '26	Lenteloop	Basvelden	
za, 03 okt '26	BK MTBO	Sahara	Wim G
zo, 18 okt '26	clubaflossing	Witte berg	Jeroen
zo, 29 nov '26	Regionale	Galbergen	Fam Meynen
za, 26 dec '26	Sylvester	Ham	

Wat een bijzondere Knijptang hebben jullie hier in handen. Nog eens een echt dik nummer met grote berg Hamokse avonturen.

Rob (immer geruggesteund door Jojanne) doet zijn uitzonderlijk relaas uit de doeken waarbij hij maar liefst tweede werd bij H21.

Raf (immer geruggesteund door Liesbet) doet in zijn onnavolgbare spontane stijl verslag van hun eerste KNOR ervaring. Ook zij lieten zich vangen door alle hersenkronkels van het nieuwe organiserende team. Peter doet er nog een schepje bovenop met zijn geknor in de marge, samen met Pascal. Ongelooflijk trouwens met hoeveel Hamokkers we aan de start stonden.

Een vaste rubriek is "My worst day in oriëntering". De Knijper doet zijn verhaal uit 2009 bij zijn eerste WOC deelname nog eens uit de doeken. Het blijft een onwaarschijnlijke gebeurtenis. Als cadeau krijg je ook nog extracten uit het oorspronkelijke artikel uit 2009 te lezen.

Veel serieuzer komt Wim G, spoorwegman in hart en nieren, uit de hoek. Tijdens de laatste wedstrijd op Congo moesten we twee keer het spoor over waarbij de tijd geneutraliseerd werd. Zonder namen te noemen waren er oriënteurs die voor de ogen van de aanstomende treinmachinist, toch nog de sporen kruisten. Ook al liep alles goed af voor de atleet in kwestie, de treinmachinist die quasi machteloos is, ziet de beelden 's nachts terug in zijn dromen. Terecht breekt Wim een lans om ons gewoon aan de regels te houden.

Maarten is een nieuw Hamok lid dat toch al 36 keer heeft meegelopen. Als elite heeft hij zonder twijfel veel potentieel. Hij stelt zich voor in de Knijptang. Spreek hem maar eens aan op een volgende cross zodat we onze Hamok familie verder uitbreiden.

Maar het grootste event van de maand was zonder twijfel het clubkampioenschap. Wat een spektakel in de Lommelse sneeuw. Hier gaat nog jaren over gesproken worden.

Soms zijn de opdrachten op de KNOR doodsimpel: je krijgt drie pijltjes om een ballon te raken. Veel punten hebben we niet gescoord maar het levert wel een sjieke foto op

Omdat ik geblesseerd was, was mijn oorspronkelijk plan om een aantal interviews af te nemen en die dan uit te schrijven. Maar al bij het eerste gesprek met Lore kreeg ik plots een ander idee. Verderop in de Knijptang zien jullie een tiental QR codes. Scan ze met je telefoon of een andere telefoon als je op jouw telefoon aan het lezen bent. Je hoort de live interviews zoals we die hebben afgenomen. Ik heb ze ondertussen allemaal al een vijftal keer beluisterd. Een echte aanrader, al zeg ik het zelf.

Tot slot wil ik graag nog wat reclame maken voor de vossenjacht (oriënteren met zenders en ontvangers) die ik op zaterdag 7 maart op het militaire domein van Helchterenbos organiseer. Ook al heb je geen idee wat dat juist is, schrijf je gewoon gratis in voor 1 maart en een nieuwe wereld gaat open voor jou.

Maar nu genoeg editoriaal geleuter: veel leesplezier!

Filip

ARDF Wedstrijd

IOF Kaart Helchterenbos

80m band

Zaterdag 7 maart
13:00 -16:00

Highlights van het Event

Uniek en uitdagend militair domein
Met duinen, heide, zandvlaktes en open bosgebied

Slechts toegankelijk tijdens de wedstrijduren
Toestemming om van de paden te gaan

Locatie: Koerselsedijk, Houthalen-Helchteren, België

Praktische Info

Tijdsregistratie: Sportident

Gratis uitleenontvangers inclusief initiatie

Inschrijven

Enkel via gratis voorinschrijving tot 1 maart 2026
www.ardf.be of filip.kennis@gmail.com

SPORT

LIDGELD 2026

Is het jullie ook al opgevallen hoe mooi de gemiddelde Hamokker is?

Steeds goed geluimd, vriendelijk, breed glimlachend, stralend, in blakende gezondheid, slim, ...

Jij wilt ongetwijfeld ook in 2026 tot dit sympathieke clubje behoren en al deze eigenschappen een jaar meedragen. Het vergt slechts een kleine moeite. Een volmondig 'ja' geef je door het storten van je lidgeld op de rekening voor lidgelden (BE84 7795 9196 4459).

We hanteren hetzelfde degressieve tarief als vorig jaar:

- 1ste gezinslid: 25 €
- 2de gezinslid: 20€
- 3de gezinslid: 17,5 €
- 4de gezinslid: 15€
- Verdere gezinsleden gratis

Verder garandeert lidmaatschap ook gratis deelname aan het clubkampioenschap met hapje en drankje, genereuze korting op het clubfeest, korting op Hamokwedstrijden, deelname aan de Beker van de Secretaris, de Knijptang in jullie fysieke of digitale brievenbus, ...

Vers aangesloten Hamokkers (oktober-november – december) moeten niet meer betalen voor 2026. Dat was inbegrepen bij dat restje 2025.

We zien jullie volmondig 'Ja' graag tegemoet,

Karin

Wat een clubkampioenschap was me dat. Een prachtige zonovergoten dag in een magistraal sneeuwlandschap.

Perfect georganiseerd. Een uitdagend parcours inclusief een revolutionaire grid. Een beroepsfotograaf, een drone, oriëntatiehoedjes als onderdeel van een uitgekende marketingcampagne en een glunderende Lore met haar hele team.

Achteraf was ik stiekem een beetje blij om geblesseerd te zijn. Hoe mooi was het om jullie te zien starten, door het grid te zien ploeteren, compleet het noorden kwijt te raken aan de kaartwissel, de sprint voor het clubkampioenschap live mee te maken en nadien jullie allemaal uitgeput over de streep te zien strompelen.

Maar hoe tof was het ook om mijn geheim plan eens tot uitvoer te kunnen brengen en heuse live interviews af te nemen.

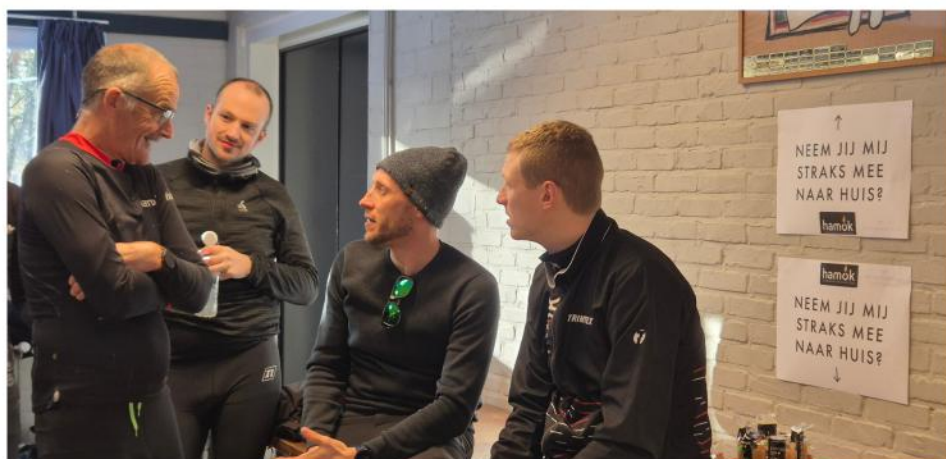
Ik heb maar enkelingen onder jullie voor de microfoon kunnen sleuren en na de wedstrijd waren velen te uitgeput om nog een nabeschouwing in Tom Boonen stijl te kunnen geven, maar toch ben ik er blij mee.

Als je de QR-codes scant, dan hoor je het interview. De bestanden zijn geknipt, een beetje opgekuist en omgezet naar mp3.

Bij sommige interviews vind je ook de uitgeschreven tekst of fragmenten ervan.

Amuseer jullie ermee en ik ben benieuwd naar jullie reacties!

DE VOORBESCHOUWINGEN

Lore

Ellen & Rune

Pascal & Lennert

Arianne

Raf

EN DE WINNAAR IS ...

Coen & Filip

Knijptang: We staan hier ondertussen met Coen aan de finish. De spanning is te snijden. Wat denk je Coen? Hoe zie je de zaken?

Coen: Elk moment kan het gebeuren. Je hoort af en toe wat geritsel tussen de bladeren. En dan denk ik: zouden ze daar zijn? Maar ik heb nog niets gezien. Binnenkort komt er iemand aan. Dat kan niet anders.

Knijptang: We kijken naar links, we kijken naar rechts, we zijn half verblind door de zon en door de sneeuw. Ik zag onderweg wel dat een aantal mensen zwaar aan het sterven waren. Heb jij ook zulke zaken meegemaakt?

Coen: Ja met die sneeuw moeten die mannen wel flink gas geven en de baanlegger heeft zich niet ingehouden.

Knijptang: Ik zag dat de marketing flink in orde was. Zit jij daar voor iets tussen?

Coen: Heel veel credits gaan naar Lore. Zij is heel creatief. Zij weet van alles iets heel moois te maken. Chapeau!

Knijptang: Wij houden jullie verder op de hoogte en wij wachten hier tot de sprint ingezet gaat worden voor de eerste plaats.

Coen: Yes, let's go!

Rune komt eraan

Knijptang: Ja en Rune komt aangelopen. Rune met de laatste sprint. Inleggen. Wooow! Fantastisch! De Knijptang loopt er achteraan! Rune! Effe rusten. Vdk als tweede. Hoe was het? Goed?

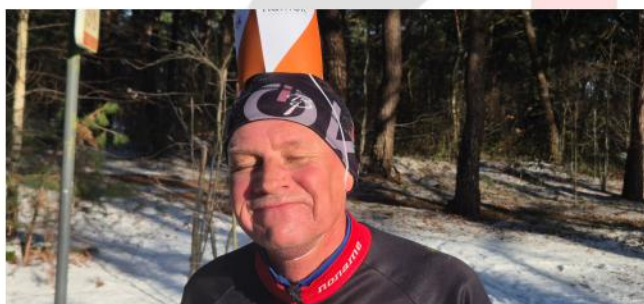
Rune vertelt

Frederik vertelt

André vertelt

Credits voor alle foto's: © Coen Claassen

Clubkampioenschap	hamok	Sahara	04.01.2026	
1 Rune SELS	BEL	H-14	0:41:03	8'55"
2 Jakob VAN DER KLEIJ	BEL	H-14	0:43:06	10'35"
3 Noore SELS	BEL	D-16	0:45:09	10'51"
4 Matthijs ANCIAUX	BEL	H-10	0:48:45	18'16"
5 Luc MELIS	BEL	H65	0:51:00	10'19"
6 Thor WOLLES	BEL	H-16	0:53:17	6'25"
7 Lennert LENS	BEL	H21	0:53:19	6'50"
8 Jeroen HOEKX	BEL	H40	0:53:22	6'22"
9 Ronny TIMMERS	BEL	H50	0:57:09	9'54"
10 Kristof WOLLES	BEL	H45	0:57:09	10'13"
11 Liesbet ROMMENS	BEL	D45	0:57:14	12'33"
12 Ariane DECRAMER	BEL	D45	0:57:42	13'37"
13 Danielle NOLENS	BEL	D80	0:57:46	22'18"
14 Guido TIMMERS	BEL	H60	1:01:37	10'59"
15 Julienne VANREUSEL	BEL	D65	1:01:47	18'01"
16 Thomas VAN DER KLEIJ	BEL	H40	1:01:48	7'32"
17 Raf MAES	BEL	H45	1:01:58	12'51"
18 Tania HENDRICKX	BEL	D40	1:02:16	13'39"
19 Greet OEYEN	BEL	D45	1:02:33	8'01"
20 Jos THYS	BEL	H80	1:02:53	20'17"
21 Marc HERMANS	BEL	H65	1:03:11	17'07"
22 Helena MAES	BEL	D-18	1:04:47	14'24"
23 Frederik MEYNEN	BEL	H35	1:04:49	8'56"
24 Rob VRANKEN	BEL	H35	1:04:57	10'33"
25 Marc CLAES	BEL	H65	1:06:17	14'01"
26 Wim HOEKX	BEL	H65	1:07:00	12'58"
27 Patrick BLEYEN	BEL	H60	1:07:43	14'14"
28 Wim GEERTS	BEL	H55	1:07:43	14'19"
29 Desmond FRANSSSEN	BEL	H40	1:08:33	7'44"
30 Ellen HOUBEN	BEL	D40	1:09:36	12'27"
31 Anita PIOTROWSKA	POL	D35	1:09:43	13'09"
32 Andre AERTS	BEL	H70	1:10:03	13'47"
33 Sam DEFERM	BEL	H45	1:12:09	9'00"
34 Peter HOOGSTRATE	NED	H60	1:12:48	14'44"
35 Lucien BOSMANS	BEL	H65	1:12:50	15'32"
36 Hilde KROLS	BEL	D60	1:19:46	17'58"
37 Maarten VAN GESTEL	BEL	H21	1:19:57	10'44"
38 Marijs VANDEWEYER	BEL	D60	1:23:55	15'32"
39 Nancy WENDERICKX	BEL	D50	1:23:56	14'24"
40 Bart MELLEBECK	BEL	H60	1:24:01	14'09"
41 Jil MYLLE	BEL	D21	1:26:02	21'11"
42 Jojanne MELLEBECK	BEL	D21	1:28:59	15'45"
43 Dominique SCHUTJES	BEL	H75	1:29:48	24'36"
44 Philip EYCKMANS	BEL	H50	1:29:59	16'44"
45 An VERBERNE	BEL	D55	1:32:31	24'09"
46 Dieter SELS	BEL	H45	1:32:32	18'13"
47 Maxime ANCIAUX	BEL	H40	1:46:08	25'23"
Ellen MOLS	BEL	D40	niet geklasseerd	
Paulina PIOTROWSKA	POL	D-10	niet geklasseerd	
Elisabeth SCHUTJES	BEL	D45	niet geklasseerd	
Elodie VAN DER KLEIJ	BEL	D-12	niet geklasseerd	
Sofie HERREMANS	BEL	D45	niet geklasseerd	
Ninthe WOLLES	BEL	D-14	niet geklasseerd	
Kim BLEYEN	BEL	D35	niet geklasseerd	
Guido CEUNEN	BEL	H70	niet geklasseerd	
Jens DEFERM	BEL	H-12	niet geklasseerd	
Kobe DEFERM	BEL	H-16	niet geklasseerd	
Gunther DEFERME	BEL	H55	niet geklasseerd	
Alexander MAES	BEL	H-16	niet geklasseerd	
Pascal MYLLE	BEL	H50	niet geklasseerd	
Alex PIOTROWSKI	POL	H-10	niet geklasseerd	
Sebastian PIOTROWSKI	POL	H45	niet geklasseerd	
Stefaan SCHUTJES	BEL	H50	niet geklasseerd	
Dries VAN DER KLEIJ	BEL	H45	niet geklasseerd	
Mats VAN DER KLEIJ	BEL	H-10	niet geklasseerd	

Heey, ik ben Maarten Van Gestel (32 jaar), afkomstig uit Geel.

Ik ben sinds Augustus 2025 lid van Hamok en heb sinds de Paascross in Baeckelandt Maart 2025 toch al 36 oriëntatielopen kunnen meelopen.

Ik wou graag fatsoenlijk leren kaart- en kompaslezen, vooral na het zien van allerlei survival- en militaire programma's op tv. Na wat opzoekwerk belandde ik op de site van Oriëntering Vlaanderen, en vandaar bij het technisch hoekje van Hamok, dat ik binnen enkele dagen volledig gelezen had. Bij de eerste runs vond ik het zeer leuk om recht door een bos te mogen lopen, en helemaal alleen in een bos te zijn. Bij een jogging of stratenloop is er steeds veel drukte, en dat trekt me minder aan. Na een paar lopen heb ik ook LiveloX ontdekt, en toen was ik helemaal verslaafd. Achteraf kunnen zien hoe je gelopen bent en hoe andere lopers andere keuzes gemaakt hebben, de tijden en afstanden vergelijken. Echt een schat aan informatie. (en toch wat balen als de GPS-tracking eens niet goed werkt)

Een groot pluspunt voor me is dat je bij een normale looptraining zoveel tijd alleen in je hoofd hebt om over alles na te denken en te stressen. Bij een oriëntatieloop ben je volledig mentaal gefocust op de snelste route te vinden, je bent volledig weg van de wereld.

De laatste jaren (en nog steeds) houd ik me vooral bezig met Obstacle Course Racing, het bekendste voorbeeld in Vlaanderen is (was) de Spartacus Run in Boom. De grootste uitdaging tot nu toe was de Iron Viking Obstacle Marathon. Het obstakel lopen (en survival lopen) vind ik een leuke sport omdat je het volledige lichaam gebruikt, beide arm- en beenspieren zijn nodig.

Daarvoor was ik van mijn 12e tot 18e lid van de atletiekclub in Geel. De afwisseling van lopen met bvb wat verspringen, hordelopen en speerwerpen,... vond ik leuk.

Ik heb IW op het Sint-Jozefcollege in Geel gevolgd. Daarna ben ik Industrieel Ontwerper gaan studeren in Kortrijk. Vandaag werk ik als Product Ontwikkelaar bij Robberechts in Turnhout, waar ik vooral CAD-tekeningen maak voor maatwerk tafels en kasten voor kantoren.

Naast sport speel ik gitaar (vooral rock en metal), hou ik van computergames, sci-fi films en bordspellen. Recent ben ik ook aan het ijsberen bij de ijsbeerclub aan het Zilvermeer in Mol en aan het boulderen (vooral in Turnhout).

Maarten

Vraag mij niet waarom ik nooit aan WOR meegedaan heb. Ik weet het antwoord. Maar kijk, het nieuwe elan van de KNOR werkte als een magneet en in Pascal wist ik een teamgenoot te strikken voor het team Pe-Pa-Pig. Het Pa-gedeelte had al wel eens meegedaan. Voor het Pe-gedeelte was zoals gezegd alles nieuw, maar als Geocacher zou ik de truczen van de Woudlopers wel moeten kennen, dus als deze bij over-erving naar hun opvolgers gegaan zijn, zat het met de ervaring wel knor.

Toch kozen we (of eigenlijk ik) voor de korte versie van de Mini-Knor van 4 uur. Ik kan me namelijk niet meer herinneren wanneer ik voor het laatst een loopinspanning van 4 uur afgewerkt had. We werden wat meewarig aangekeken, maar kregen dispensatie voor die korte versie, in plaats van die van 6 uur.

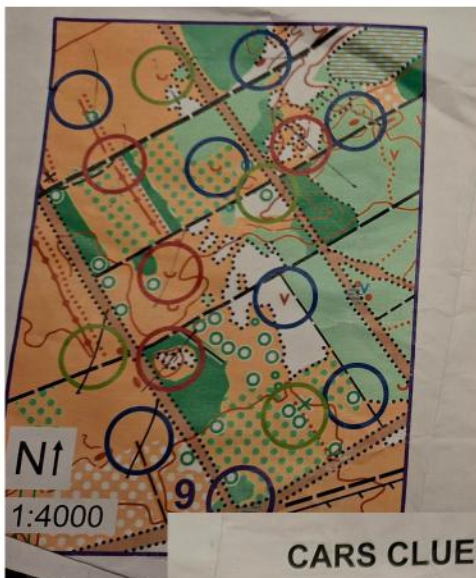

© KNOR Team

Dus op zaterdag 17 januari 10:00 konden we met ruim 150 anderen van start aan de rand van de Staleykerheide.

Het zou een op Cars en Route 66 geïnspireerde tocht worden. Bij de start wordt het kaf (Mini-knorren) meteen van koren (Maxi-knorren) gescheiden, want waar zij een veld-opdracht kregen met Amerikaanse presidenten, moesten wij slechts 80 meter over het asfalt rechtdoor lopen naar het eerste controlepunt. En daar deden we minutenlang over.... Een kwestie van goed lezen. De toon was gezet. Letterlijk tot elkaar veroordeeld dmv een set handboeien zetten we onze tocht voort door een bos vol coyotes. Allemaal inleiding tot het moment dat de handboeien afgedaan mochten worden en een er stapel papieren met opdrachten voor in de plaats was gekomen.

In onze natuurlijke habitat mochten we vanaf dat moment een stukje oriënteren, ongeneerd Donald Trump uitschelden (you crazy m*f*!), zeer slim en supersnel een moord oplossen (althans, dat dachten we, zie kader), ons ongans tellen aan streepjes, driehoekjes en bolletjes op stereotypische indianengezichten, een bloedspoor volgen van een platgereden eekhoorn, zomerfoto's aan een winterkleed koppelen en een stoplicht vingerverven.

En toen deden we een time-check.... Wow, al drie van de vier uur bleken verstreken en de stapel wachtende opdrachten was nog enorm. We besloten om de eerstvolgende opdracht én de laatste opdracht nog uit te voeren om aan de onevenredig zware straftijd van het te laat binnenkomen te ontsnappen.

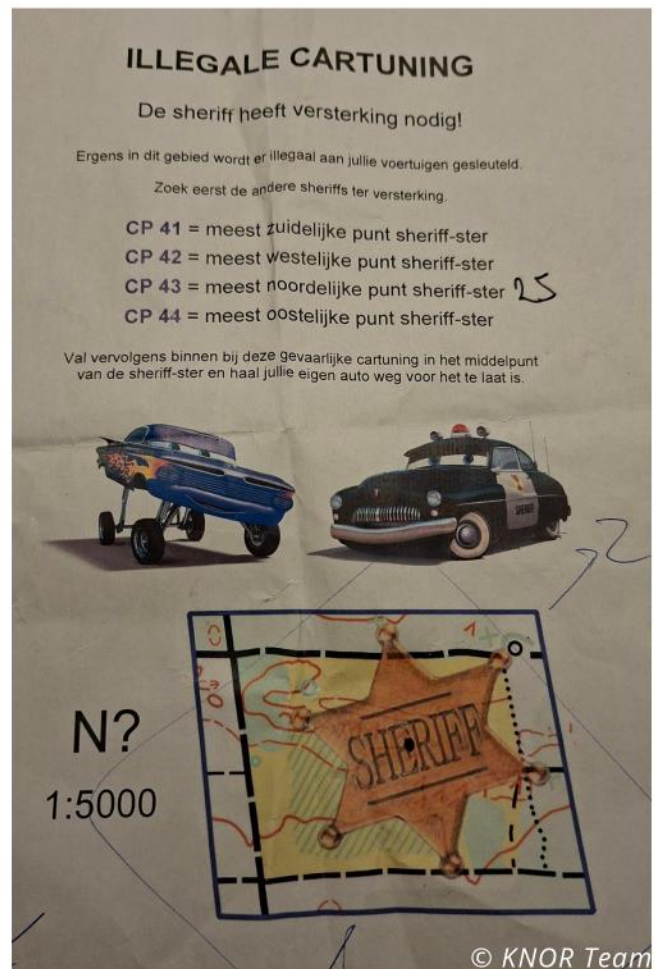
Dat laatste vereiste nog wat speciale oriëntatietechnieken, die ons niet tot de laatste opdracht, maar áchter de laatste opdracht brachten. Stukje terug dan maar, de tijd goed in de gaten houdend, want voor mij is het al een enorme overwinning om eens een keer op tijd binnen te komen bij een tijdslimiet gerelateerde wedstrijd. Dat lukt me namelijk nooit. Groot was onze verbazing toen we te horen kregen dat we als eerste team binnen waren. Ja, logisch als je één-derde van de opdrachten overgeslagen hebt. En waren we moe? Nee, niet echt, die laatste twee uur hadden er ook nog wel bij gekund. Dus waar we eerder indianen trotseerden, hadden we nu als cowboys in onze eigen voet geschoten door er een verkorte korte versie van te maken. Was het niet leuker geweest om ondanks de tijdstraf tóch alle superleuke opdrachten te doen? Vast en zeker, dus volgend jaar wordt het de Maxi-knor en gaan door tot het donker wordt. De moraal van dit verhaal in twee betekenissen is: We got our kicks on Route 66.

Zeer veel complimenten voor het organiserende Knor-team.

Peter

© KNOR Team

Kader:

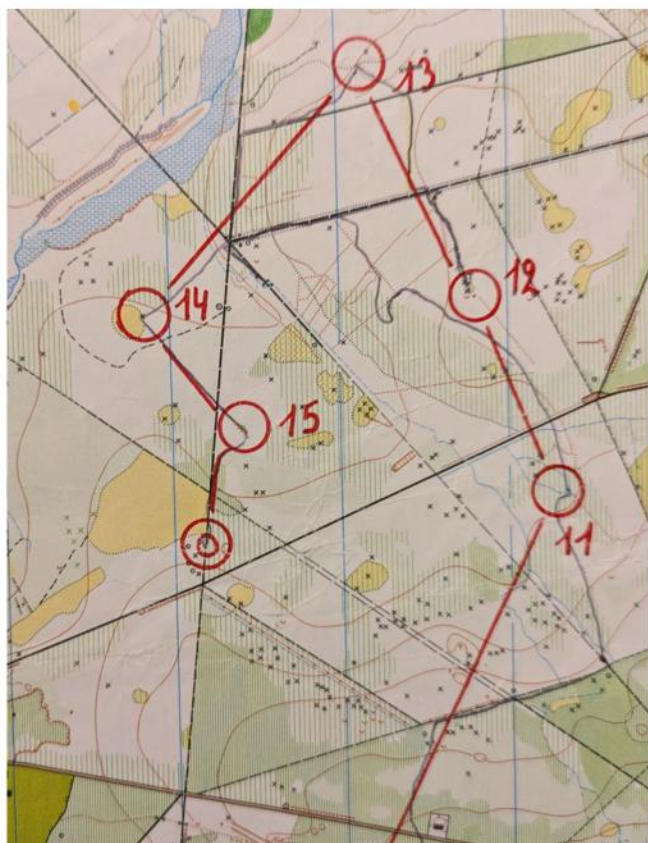
Pascal en hint-filmpjes: een match. De Beker van de Secretaris is er al een paar maal door ingeleid. Dus de trailer voor de Knor, die vol met hints zou zitten, werd door ons beiden, van Illinois tot California, staat voor staat, gebeurtenis voor gebeurtenis geanalyseerd en gedocumenteerd. 'Een blauwe auto ergens in een gevangenis' was ons opgevallen. En zo wisten tijdens de Cluedo-opdracht zeker dat de blauwe auto in Texas de moord gepleegd had en hoefden alleen nog maar het moordwapen te zoeken. Helaas, zo werkte het toch niet ...

Een nieuwe rubriek waarin een clubgenoot iets vertelt over zijn of haar grootste flater, teleurstelling of tegenvaller. Graag iets waarover je later kan lachen, dus niet een ernstige blessure of ander leed. Aan het eind wordt een volgend clublid uitgenodigd.

Oriënteren is een genadeloze sport. Een oriëntatieloopcarrière start met geflater (ook al heb je dat dan nog niet door), gevolgd door meer geflater, om tenslotte op de bouwen naar de flater der flaters. Nadien volgt de bevrijding en is het enige dat je nog doet bij nieuwe flaters een grinnik om je eigen onkunde, maar ook het besef dat het ergste al voorbij is.

In de pré-elektronische tijd was het de gewoonte om je kaart met een pen in te tekenen na de wedstrijd. Dat begon met een mooie lijn door het bos, vinkjes op de paadjes, terug een strakke lijn in het bos, die beetje bij beetje begon af te buigen om uiteindelijk in een groot vraagteken te eindigen.

Als voorbeeld zien we hier de tweede nationale van 1999, als kersverse H-14, in het afgelegen Stambruges (11e en voorlaatste):

Dat was in de knijptangtijd, dus voor er zelfs maar over splits gesproken kon worden. Er werd toen met minuten gegooid. Die minuten halveerden snel na het eerste gebruik van EMIT.

Datzelfde jaar liep ik overigens ook de eerste keer op de Weyervlakte (15e en laatste)...

Het jaar nadien ging het beter en volgde al de eerste overwinning in een nationale wedstrijd: Russendorp, ons papa als baanlegger en op de seconde de gewenste winnaarstijd gelopen!

Nadien ging het beter en beter. Over jeugdstages en JECs naar JWOCs. Daar liep mijn laatste lange afstand, waar ik veel van had verwacht, af met een sissier. Dit keer niet door de fouten, maar puur fysiek. In de Litouwse bossen van 2006 was het bloedheet en na de kijkpost was het een stap met het linkerbeen zetten, grabbelen naar bosbessen met de rechterhand, een stap met het rechterbeen, gevolgd door een poging om bosbessen mee te grissen met de linkerhand.

Drie jaar later was die afgang eindelijk verteerd en verliepen de WOC selecties voor Hongarije op z'n Belgisch in de Vogezen. Fabien Pasquasy knipte de foute post tijdens de openingswedstrijd - een sprint waar de bomen met krullende rondjes getekend waren. Tijdens de tweede wedstrijd, een Middle, liep Greet Oeyen alle mannen uit de selectie volgens coëfficiënt bèta van de selectiecriteria. De afsluitende lange afstand was dan weer door iedereen goed gelopen. Een warboel en wie mee wilde, kon mee. Bij de heren mocht uw dienaar dus samen met Fabien, Pieter Hendrickx en Thomas van der Kleij voor het eerst aantreden op het echte internationale toneel. Thomas moest spijtig genoeg met evenwichtsstoornissen afhaken en zo liepen de drie overblijvers elk 4 wedstrijden met inzet.

Voor het volledige relaas van dit toch wel legendarische kampioenschap (een hoogtepunt voor de fair-play in onze sport) verwijzen we door naar De Knijptang van september 2009.

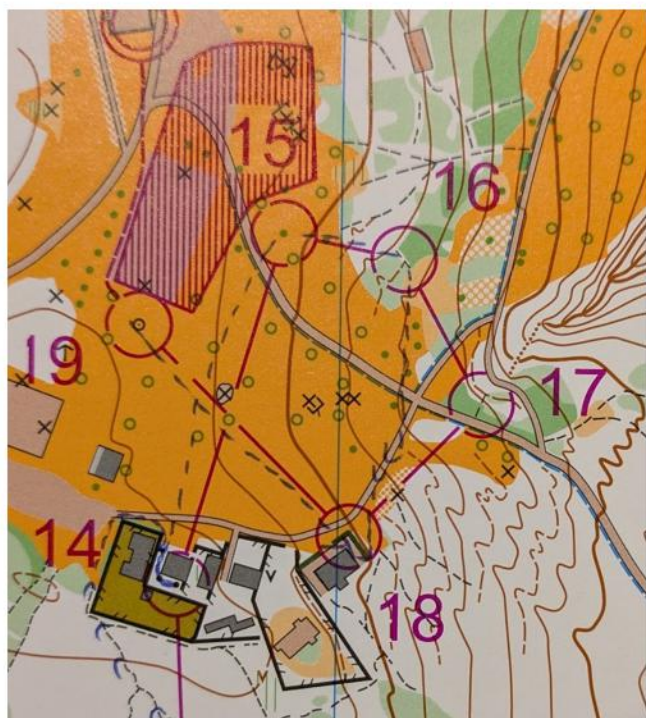
Knijptang Sep 2009

Mijn "Worst Day" was de sprintwedstrijd.

In die tijd was dat nog gewoon in het bos en waren onze knieën nog niet kapot, dus liepen we dat met volle goesting.

Het resultaat is te lezen in de tekst die wij in 2009 hierover neerpelden:

Nu blijkt te gemotiveerd zijn ook niet goed. Je vertrekt dan hard, te hard. Dat lukt voor enkele posten, maar dan is het gedaan en beginnen de kleine foutjes. Als je dan toch blijft doorzetten beginnen de grote fouten en als je dan nog niet toegeeft ga je gewoon posten overslaan. 10 jaar oriënteur en nog nooit opgegeven, fout geknipt of andere diskwalificaties! Uitgerekend op een WOC sla je dan een post over.

Post 18 overgeslagen

Het WOC-team 2009: coach Roger Vanaken, Jeroen Hoekx, Fabien Pasquasy, Pieter Hendricks, Greet Oeyen en Vinciane Mulpas. Thomas Vanderkley moest jammer genoeg forfait geven wegens een erg storende virus

Post 93 was het (het volledige parcours - Men B)

Erger kan dus nooit meer.

Post 93

De uitslag

Ik heb niemand op voorhand aangesproken om de fakkel door te geven, maar ik ben wel eens benieuwd wat de slechtste dag van Greet Oeyen was. Toen zij stagebegeleider was tijdens de O-ringen van 2003, was de oefening voor de atleten tijdens de laatste dag de post waar zij de dag voordien een fout (van toch minstens 30 seconden) had gemaakt, gaan terugzoeken. Daar moeten nachtmerries over geweest zijn, maar welke blijft er terugkomen?

Jeroen

Peter

Lucien

Marijs

Jeroen H

Greet

World Orienteering Championships Miskolc, Hungary August 18-23 Website: www.woc.hu

Virus

3 hammers hadden zich geplaatst voor het WK oriëntatielopen in Hongarije dit jaar: Thomas, Greet en ondergetekende. Greet is een ervaren WOC-loopster, maar voor Thomas en mij ging het de eerste keer worden. Maanden er naartoe geleefd, de dagelijkse frisdrankconsumptie verminderd tot stopgezet, een mooi voorbereidingsprogramma en dan volgt een mailtje van Thomas: een virus op zijn evenwichtsorgaan. Zoiets gaat alleen over door te rusten. Thomas verplicht om alles van thuis uit te volgen. De Belgische ploeg dus beperkt tot 3 mannelijke en 2 vrouwelijke atleten.

Sprint

Na de middenafstand was er nog de sprint. De dag ervoor nog eens een extra bossprinttraining gedaan in een plaatselijk bos, dat door de wijk ook als stort gebruikt werd. Door de oriënteurs kennelijk ook, want het hing er vol met lintjes en verdwaalde balises. Fabien liep niet mee. Hij wou zijn voet sparen voor de aflossing en de lange afstand. Pieter had goede hoop en zo uw dienaar al geen hoop meer had, gemotiveerd was hij wel. Nu blijkt te gemotiveerd zijn ook niet goed. Je vertrekt dan hard, te hard. Dat lukt voor enkele posten, maar dan is het gedaan en beginnen de kleine foutjes. Als je dan toch blijft doorzetten beginnen de grote fouten en als je dan nog niet toegeeft ga je gewoon posten overslaan. 10 jaar oriënteur en nog nooit opgegeven, fout geknipt of andere diskwalificaties! Uitgerekend op een WOC sla je dan een post over. Wat gaat er op zo'n moment door een loper heen? Wij vroegen het ons al lang af en nu weten wij het ook: het wringt helemaal. De wegen liggen niet waar je verwacht dat ze liggen, de richtingen kloppen niet al te zeer, maar het huis in de verte, dat is het doel en dat zie je en je loopt er dan ook naar toe. Je komt onwetend binnen, wetend dat je een rotwedstrijd hebt gehad wat fouten betreft zoekt de teamgenoten op, in casu Pieter, die juist als je hem vindt naar de 16e plaats wordt verwezen door de laatste loper die moet binnenkomen en dan verschijnt er het bordje met "Jeroen" en "mp" (in sterk gezelschap, dat wel, maar dat is geen troost). Direct kwamen er twee plaatselijke doch veel te jonge meisjes om een foto met ons vragen. Volgens Pieter was het voor het mooie Belgische pakje, wij denken eerder aan een foto van de treurigste ploeg. Later als de dames zouden aankomen, zouden de traantjes pas echt beginnen vloeien. In één van de reeksen, maar liefst 9 mispunchers en dat allemaal op andere posten. Ook bij de dames verging het de Belgische ploeg niet al te goed vandaag. Het enige wat er dan nog te zeggen valt is "morgen beter".

Aflossing

Nu kregen de benen geen rust meer en was het de aflossing. Fabien start en komt met de kopgroep binnen, Pieter maakt het gat en Jeroen diept het gat verder uit. Geen enkel plan overleeft de ontmoeting met de realiteit dus dit plan klopte dan ook maar half. Fabien startte inderdaad en kwam met de kopgroep mee binnen. Pieter moest het gat laten en Jeroen liet het gat verder uitdiepen. Achteraf wist Pieter verhalen uit het bos mee te brengen van bliksemschichten die hem bergop, bergaf en op het vlakke voorbijschoten. Wij zagen daar niks van, want hoewel er wel een aantal langskwamen bevonden wij ons niet op de juiste plaats om het

spektakel te zien. Daar was alleen Den Duits. Kwam mij na post 6 lustig voorbijgeblitzt maar een paar posten verder in de groene bosjes hoorden wij het: hij zit verkeerd! Wij vervolgden dus rustig onze wedstrijd, passeren de kijkpost en daar gaat het mis. Foute paadje genomen, kan iedereen overkomen, maar een Vlaming als eerste. Gevolg: de Bulgaar die we aan de kijkpost in het vizier kregen verdwenen, de Nieuw-Zeelanders lachend voorbij en zelfs onze Duitse vriend verscheen terug in het terrein. Maar hij miste de volgende post en zo kwamen we samen aan de derdelaatste post. De voorlaatste post was naar beneden en daarop kreeg ik een paar seconden aan mijn broek, net te veel om het nog dicht te lopen en zo finishte de Belgische ploeg op de 21e plaats.

Fair play

De lezer met de resultaten bij de hand zal hier zeggen: goed gelopen Jeroen, maar 1 plaats verloren. Dat was verkeerd zo bleek, want ik kwam binnen en de teamgenoten kwamen vragen: "al gehoord wat er gebeurd is?" Nee, dat had ik nog niet. De kopgroep van de wedstrijd bestond bij de derde lopers uit de Fransen, de Zweden, de Noren en de Tsjechen. Nu kreeg de Zweed Johansson toch geen tak in zijn been zeker. Hij viel neer en begon te bloeden, de anderen stopten om hem te helpen en brachten hem naar de dichtstbijzijnde weg. De Noor Nordberg haalde hulp terwijl de anderen (Gueorgiou en Smola) schrik kregen toen de Zweed flauwviel. Gelukkig kon er snel een dokter ter plaatse zijn en liep het allemaal nog goed af. Dat was natuurlijk een prachtig staaltje van fair play en compleet het tegenovergestelde van wat er op het gemiddeld voetbalveld gebeurt. Voor de Noren zat er ook een financieel kantje aan de zaak. Als ze wonnen zou de sponsor 6000 euro geven. En toch stoppen! De sponsor in kwestie bleek dit ook wel te waarderen en uiteindelijk kregen ze het geld dan toch.

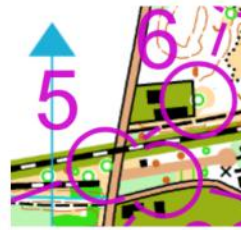
Dit artikel gaat niet over de goede soort spoorlopers: de oriënteur die al lopend met kaart en kompas zijn spoor zoekt door bossen en velden, op zoek naar de juiste controlepost.

Helaas gaat het hier over een heel andere, en vooral gevaarlijke, betekenis van het woord "spoorlopers": mensen die tijdens een wedstrijd, met gevaar voor lijf en leden, een gesloten overweg oversteken.

Laat het meteen duidelijk zijn: dit voorval heeft niets te maken met iemand van Hamok. Het gedrag kwam ter sprake tijdens de nabespreking van de wedstrijd op de kaart van Kongo. Daarbij werd ook vermeld dat de treinmachinist heeft moeten claxonneren — een duidelijk en verontrustend signaal dat het om een uiterst gevaarlijke situatie ging. Wat het nog ernstiger maakt, is dat er op die plaats aan zeer hoge snelheid wordt gereden. De tijd tussen het beginnen van de belsignalen en de effectieve doorkomst van de trein is daar bijzonder kort. Wie denkt "het nog snel te halen", speelt letterlijk met zijn leven. Dat er, zoals steeds bij het oversteken van een gevaarlijk punt, op deze plaats bovendien een tijdsneutralisatie was voorzien, maakt het geheel des te meer frappant. Er was dus absoluut geen enkele sportieve reden om risico's te nemen of regels te negeren.

Als personeelslid van de spoorwegfamilie kan ik dit niet zomaar laten passeren. Een gesloten overweg oversteken is levensgevaarlijk, niet alleen voor de betrokken persoon zelf, maar ook voor de treinbestuurder en eventuele omstaanders. Wat vaak vergeten wordt, is dat zelfs een "near miss" voor machinisten verschrikkelijke trauma's kan veroorzaken. De machteloosheid, de schrik en de wetenschap dat één fractie van een seconde het verschil kan maken, laten diepe sporen na — soms voor de rest van hun loopbaan.

De cijfers onderstrepen helaas hoe ernstig dit probleem is. In 2023 vielen er maar liefst 6 doden door het betreden van de sporen.

De andere omlopen kennen 3 tijdsneutralisaties:

1. Oversteek Postelweg (N136) & spoorweg: tussen post 68 en 74
2. Oversteek spoorweg: tussen post 85 en 55
3. Oversteek Postelweg: tussen post 62 en 86

Neem dus geen risico's bij het oversteken.

Controleer uw nummers. Zeker bij de oversteek staan meerdere posten dicht bij elkaar.

Naast deze zware menselijke tol veroorzaken ongevallen door spoorlopen ook enorme hinder voor het treinverkeer: samen goed voor 52.925 minuten vertraging, ofwel gemiddeld 2 uur en 25 minuten vertraging per dag.

Dit gedrag is bovendien absoluut geen voorbeeld voor onze jeugd, die ook deelneemt aan deze wedstrijden en opkijkt naar oudere en ervaren lopers. Wie dergelijke risico's neemt, geeft een bijzonder slecht signaal en zou zich moeten schamen voor dit onverantwoord gedrag.

Spreek mensen er dan ook op aan wanneer ze aanstalten maken om een overweg over te steken terwijl die gesloten is. Verwittig indien nodig de hulpdiensten om het voorval te melden. De boetes voor dergelijke overtredingen zijn niet min en kunnen oplopen tot 300 euro.

Ik dring er bij iedereen met klem op aan dit nooit te doen, dit gedrag ten stelligste te veroordelen en het steeds te melden aan de wedstrijdleiding. Alleen zo kan er correct opgetreden worden en kan men er minstens voor zorgen dat de betrokken persoon uit de uitslag wordt verwijderd. Veiligheid is geen optie, maar een absolute prioriteit — ook, en zeker, in onze mooie sport.

Wim G

Mijn oriëntatiecarrière begon een paar jaar geleden, bij de jullie allen gekende familie Mellebeek. Een relatie met dochter Joanne verplichtte me niet tot oriënteren. Het is te zeggen, niemand heeft me ooit vastgebonden en richting een CC gesleurd, Het waren eerder de zondagse nabesprekingen, de sessies op Livelox, de HAMOK-merch bij de materiaalmeester thuis en de rondslingerende kaarten waarbij je op den duur zelf begint te geloven dat oriënteren een essentieel onderdeel van het leven is. Het begint onschuldig, tot je jezelf er op kerstdag op betrapt dat je al zit te puzzelen met je starttijden voor de Sylvester, de vijfdaagse van het jaar. Het is een verlenging van de vele familiefeesten die periode, met Bart, Joanne, Phil en mezelf.

Normaal gezien meet ik mij tijdens regionale wedstrijden vooral met mijn schoonvader, Bart. Er zit ruim twintig jaar leeftijdsverschil tussen ons, maar hij blijft mijn vaste referentie — al is het maar om mijn schoonmoeder Greet op zondagmiddag een extra glimlach te bezorgen. Tijdens de Sylvester liepen we gelukkig elk in onze eigen categorie. Voor mij was dit de laatste Sylvester in H21. Opa Phil koos voor H80 en nam het daar op tegen niemand minder dan de Duitse ex-wereldkampioen Helmut Conrad. Bart, intussen bijna 60, bereidt zich voor op zijn overstap naar H60 in 2026 — officieel een nieuwe leeftijdscategorie, officieus vooral een slimme herpositionering 😊

De Sylvester 2025 begon ook dit keer ogenschijnlijk eenvoudig: een kaart, een kompas en een bos. Maar voor mijn laatste jaar in de H21-categorie, was ik van plan om indruk te maken. Vooral de Duisters waren de voorbije jaren zware concurrenten. Waar Fabian Ulbrich mij in 2024 nog met minuten achter zich liet, was het mijn doel om voor hem te eindigen.

De vijfdaagse zelf begon ijskoud maar onder een stralende winterzon in Weeterbergen. Zelfs Jeroen Hoekx had zijn gebruikelijke korte mouwen ingeruild voor iets warmers, wat genoeg zegt over de temperatuur. Licht nerveus stond ik aan de start, maar begin november liep ik al in de buurt op kaart Boshoverheide. Ik hoopte dat die ervaring mij wat voorsprong zou geven op de Duitsers. Geen grote fouten, prachtige kaart en ik positioneerde me mooi tussen 2 Duitse concurrenten op een vierde plaats. Een mooie opener van wat hopelijk een sterke week zou worden.

De derde dag kondigde zich aan als fysiek zwaar met veel hoogtemeters op de kaart van Saenhoeve-Zuid. Na twee verdienstelijke dagen kwam dan toch de onvermijdelijke flater. Van post 2 naar 3 vertrek ik te ver naar het zuiden en kom de verkeerde hoogte tegen. 12 minuten dwaal ik rond tot ik uiteindelijk op de post stoot (snelste tijd 3min46). Weer een harde reminder dat er nog veel training nodig is. Al was er de geruststelling dat bij de Sylvester de slechtste uitslag wegvalt, én dat zelfs mijn grote voorbeeld Bart Mellebeek daar dezelfde fout maakt.

Voor dag 4 had ik op voorhand het meeste schrik. Een heidegebied met amper wegen in militair domein. We verzamelen in het gezellig doch kleine scoutslokaal. Vorig jaar op dag 2 van Sylvester 2024 werd ik nog met mijn twee voeten op de grond gezet op de heide van Sanicole. Ook nu was het mistig maar ik nam mij voor om rustig te beginnen. Een tactiek die wonderwel werkte en die resulteerde in een derde plaats, maar als eerste van de geklasseerde H21. 1000 punten binnen!

Goud	
H-10	Mats van der Kleij
D-10B	Julie van der Kleij
H-12	Jens Deferm
D-14	Noore Sels
H40	Thomas van der Kleij
H60	Luc Melis
D80	Daniëlle Nolens
Zilver	
H-16	Thor Wolles
DE	Greet Oeyen
H21	Rob Vranken
D45	Nancy Wenderickx
H60	Guido Timmers
H80	Phil Mellebeek
Brons	
D-10B	Alixé van der Kleij
H-14	Kobe Deferm
H40	Jeroen van der Kleij
D60	Hilde Krols

De finaledag werd georganiseerd door Hamok in Kattenbos, met Jeroen Hoekx als baanlegger. En dat was eraan te merken: excellente organisatie, uitdagende omlopen en met voorsprong het mooiste en beste CC: Het Klosterhof. Voor de wedstrijd achtte ik de kans op het podium klein, maar na wat rekenen was ik zeker van een podiumplek zo lang ik voor Fabian zou eindigen. En met 1 seconde op overschot werd het zilver! Met 67 aanwezige Hamokkers waren we de tweede best vertegenwoordigde club, en we haalden maar liefst 17 medailles binnen. Proficiat aan iedereen!

Rob

De jaarlijks terugkerende wedstrijd WOR/KNOR. Ik had er wel eens geruchten over opgevangen, maar weinig concrete info wat het precies inhoud. "Gaan we niet eens meedoen dit jaar?", werd er geopperd in mi casa. Aanvankelijk was er bij mij weinig animo om 4u, laat staan 6u, in de winterkou puzzels op te lossen in het bos. Toch maar eens even de strava geschiedenis raadplegen van enkele oud-kandidaten. Dat leverde een gemiddeld traject op van 20 à 25km op 6u. Veel stilstaan precies. "Oei, zou dat dan zo moeilijk zijn?" Bij het naderen van de deadline werd de knoop finaal doorgehakt: we gaan er voor gaan. Eerst ons nog ingeschreven voor de miniknor, maar finaal en onder lichte druk, nog aangepast voor de full option: 6u oriëntering- en puzzelfun here we come !

In de weken voorafgaand aan de wedstrijddag ontvingen we hints via email, facebookposts en natuurlijk kon een filmpje niet ontbreken. Iets met een zwembroek, een autootje met bepaalde afmetingen, plakband, een lat, ... Alles werd grondig bekeken, maar uiteindelijk werd ik er weinig wijzer uit. De hints bleken even subtiel als bij het tv programma De Mol; enkel voorbehouden voor de beste speurders. Ach, ik kan nu toch alle staten van de legendarische route 66 uit mijn hoofd opzeggen.

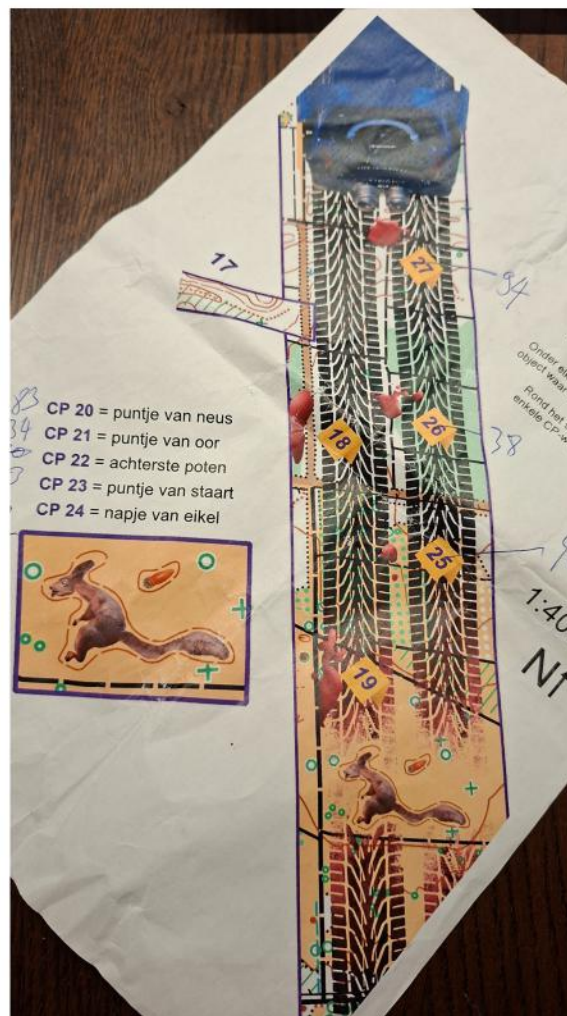
D-Day. Op tijd opstaan. Niet weten waar je je precies op moet voorbereiden is lastig. Ik kies voor een wandelbroek (fout) en een trailrunrugzak (fout). Hoewel we veel hebben stilgestaan, is het met die broek toch niet ideaal om te lopen. De rugzak is dan weer niet geschikt voor alle paperassen die we zullen moeten meenemen. Tja, beginnersfouten die we de volgende deelname niet meer zullen maken.

Ik zag anderen met zeer handige doorschijnende mappen met touwtje om rond de nek te dragen (duidelijk geen eerstejaarskandidaten zoals wij). In het CC voor de start is het wat zenuwachtig heen en weer lopen in een gezellige drukte. Door Trump meteen al misleid en de verkeerde deur gekozen naar het toilet. Het zou niet de laatste vergissing van de dag zijn.

Om er wat in te komen was er eerst in het CC een puzzeltje op een kaart van USA op te lossen, en daarna kon het spel echt beginnen. Hier stond ons al de eerste verrassing te wachten : alle duo's werden met handboeien aan elkaar vastgemaakt. Dat is een beetje ongemakkelijk om heen en weer te lopen op een plein of door de straten, maar in het bos communiceer je dan toch beter langs welke kant je de bomen gaat passeren. Dat verliep niet vlekkeloos. Gelukkig mochten ze even later weer uit.

Nu begonnen de opdrachten in sneltempo achter elkaar te komen. Posten zoeken, tellen en rekenen, afstanden bijhouden. Het was nodig om geconcentreerd en kritisch te blijven, want de instinkers waren nooit veraf. In die eerste 2 uren hebben we alles te veel geanalyseerd en daardoor maar traag gevorderd. We begonnen achterop te geraken. Tandje bijsteken bij het moordmysterie en de eekhoornkaart. Bij de GPS foto's hebben we lang getwijfeld. Zomerfoto's in de winter interpreteren valt toch dik tegen. De kaart die onder het afdakje hing proberen te memoriseren was nogal tricky, dus zoals de meesten ervoor gekozen om een schets te maken waar de 3 posten ongeveer waren. In een team ben je met 2 en onze tekeningen waren niet bepaald een match. We wilden bijna in tegenovergestelde richting vertrekken om dezelfde post te zoeken. Na nog 2 of 3 keer opnieuw gaan kijken op de kaart met veel twijfels vertrokken in de gekozen richting. Opgelucht om min of meer op de juiste plaats verbussen te vinden. Vandaar ging het vlot om de andere 2 te lokaliseren. Met een beetje basiskennis kleuren mengen was de tekening met het verkeerslicht snel ingekleurd.

De eekhoornkaart

Tijd om op zoek te gaan naar ons autootje dat we bij de start hadden ingeleverd. Dat bleek niet al te moeilijk verstoppt te zijn in de open heide. Benieuwd wat er achteraf allemaal op die wildcamera gaat blijken te staan. Vervolgens kwam er een meer technisch deel op kompas en gradenboog. Bij de juiste locatie aangekomen, waren er telkens nog 3 mogelijke antwoorden. Daar hebben we de juiste formule niet gevonden om de juiste keuze te maken. De break halfweg hadden we dus even nodig. Alleen waren we toen al 4,5u onderweg dus een beetje achter op schema. Snel wat ballonnen kapot gooien, autootje afgeven en ons verzameld bonnetje voor een gratis bandenwissel afgeven. Aaaaah, bonneke ergens in het bos kwijtgespeeld; geen bonuspunten dus. (nb 6u later komt het bonnetje thuis alsnog uit één van mijn talrijke broekzakken tevoorschijn : kunnen die punten nog bijgeteld worden ???).

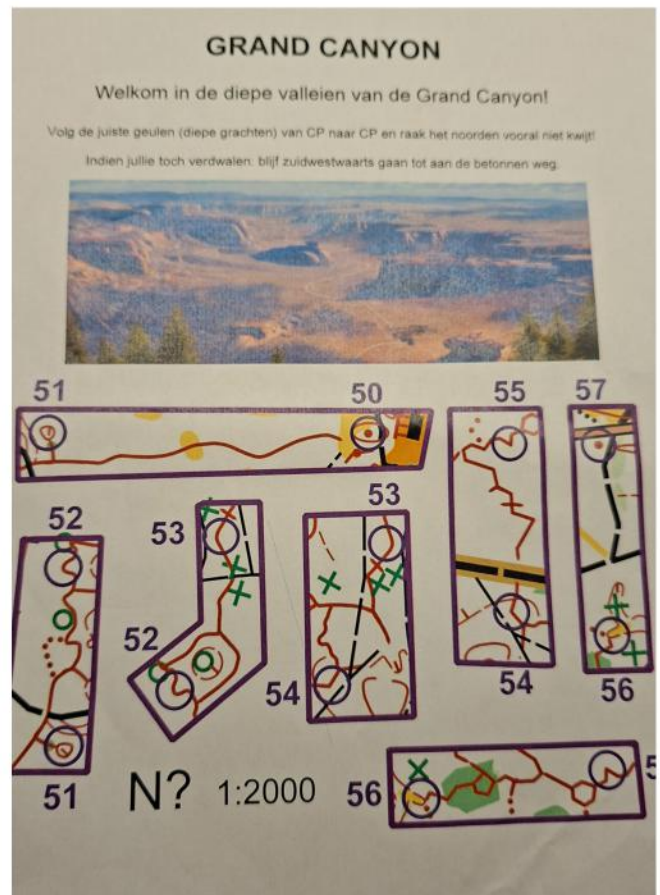
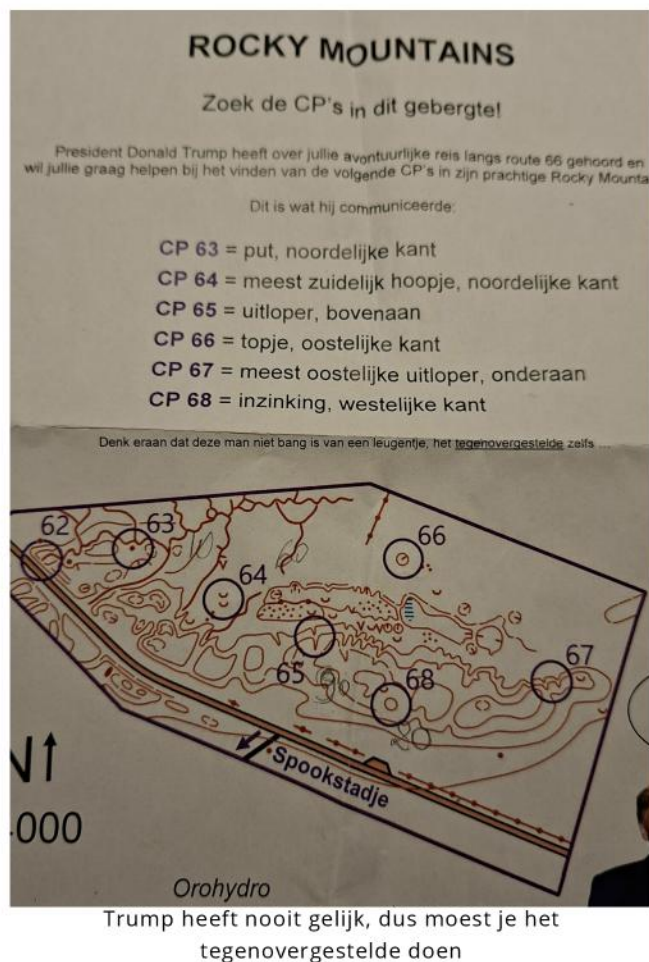

Hamokkers in actie

Na een korte pauze gingen we richting de loopgraven. Het eerste stuk ging vlot. Als je ergens één foutje maakt ben je verloren natuurlijk want als je begint rond te kijken, liggen daar overal loopgraven. De gemoederen liepen daar even hoog op. Uiteindelijk een heel stuk teruggelopen en herbegonnen. De fotograaf vlak erna trof ons op het verkeerde moment, haha. Tegelijk zorgde dat ervoor dat we de rust in het team terugvonden om het laatste uur aan te vatten.

De tijd begon te dringen, dus moesten er keuzes worden gemaakt. De tankopdracht lieten we links liggen om meteen naar de orohydro kaart te gaan. Natuurlijk wel niet op Trump gelet, dus of we daar veel juiste waarden hebben opgeschreven valt te betwijfelen. Tenslotte nog de weg overgestoken om de fotozoektocht aan te vatten in de spookstad.

Daarmee zaten onze 6u er ineens op. Dan kijk je voor de eerste keer eens echt rond en vraag je je af: waar zitten we nu eigenlijk in hemelsnaam en hoe moeten we nu van hier naar het CC zien te geraken?

Door de loopgraven

We hadden Bob De Cleene op het halfwegpunt alle kaarten naast elkaar zien leggen om zo een pad terug samen te stellen. Dus dat hebben we min of meer gekopieerd. Bleken we natuurlijk nog kilometers van de finish te zijn. Nog even in verwarring gebracht door een ander dolend koppel waardoor we een extra lusje liepen om daarna na zo'n 6,5u aan de finish aan te komen met 25km op de teller.

Eerste zullen we niet worden, maar de spaghetti smaakt daar niet minder om. De tijd onderweg is voorbij gevlogen. Het enige jammere aan de dag zijn al die vragen/puzzels waar we niet aan toe gekomen zijn. Volgende keer wat meer snelheid in de uitvoering krijgen en keuzes maken bij lange opdrachten voor maar één controlepunt. Want dat staat nu al wel vast; dat we volgend jaar opnieuw meedoen! Dit was veel te leuk om links te laten liggen.

Het moet een titanenwerk geweest zijn om zo'n uitgebreid traject uit te werken.

Het zat ingenieus in elkaar en verveelde geen moment.

Een dikke merci en proficiat aan de organisatie.

© Coen Claassen

vrijdag	Avond - Keiheuvel Sporthal GT 17 Escadrille Licht vlieuwezenlaan
6	
Februari	
zondag	Regionale/Forest Cup - Den Heuvel Tennis Lommel-Kolonie
8	hamok
Feb 2026	
zondag	Regionale - Don Bosco - Valentijns cross Lupinestraat Hechtel
15	
Februari	

zaterdag	BK Avond/CB Nuit - Gerhees
28	hamok
Februari	
zondag	Forest Cup finale - Windelsteen Sporthal As
1	
Maart	
vrijdag	Open NK Avond - Einderheide Gildenhuis
6	
Maart	

© Coen Claassen

© Coen Claassen

zondag	Nationale Lang - Houterenbergh Scouts Engsbergen
8	hamok
Maart	
za - zo	Interland Complexe Sportif de la Vallée de la Hem
14 - 15	
Maart	
za - zo	Karrim'HOC 2026 HIOC Centre d'Orienteering du Hainaut
14 - 15	
Maart	

